dosar nr.1-24063855-05-1a-14102024 Judecătoria Cahul, judecător I.Gorlenco

D E C I Z I E
în numele Legii

02 ianuarie 2025 mun. Cahul

Colegiul judiciar al Curții de Apel Sud
în componența:
președintele completului, judecător Natalia Bondarenco
judecătorii Serghei Pilipenco, Vitalie Movilă

a judecat fără prezența părților, recursul ordinar declarat de avocatul Palencu Victoria în interesele inculpatului Ivanov Ivan, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul sediul central din 23 septembrie 2024, pronunțată în cauza penală în privința inculpatului

Ivanov Ivan, cetățean al Ucrainei, domiciliat în Republica Moldova, municipiul *****, IDNP *****,

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal.

Procedura de citare legal executată.

Cauza a fost examinată de instanța de fond în termen de la 12.06.2024 până la 23.09.2024, și de instanța de recurs în termen de la 14.10.2024 până la 30.12.2024.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, Colegiul judiciar –

C O N S T A T Ă :

1. Prin *sentința Judecătoriei Cahul, sediul central din 23 septembrie 2024*, Ivanov Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.264[1] alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. S-a decis păstrarea la materialele cauzei penale pe tot termenul de păstrare a corpului delict purtător material de informație de tip „DVD-R” cu 4 fișiere video.

Cauza a fost examinată în prima instanță *în lipsa inculpatului Ivanov Ivan*, care a depus cererea de examinare a cauzei în lipsa sa și, în baza art.321 alin.(2) pct.3) Cod penal, a fost dispusă examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului, cu participarea apărătorului ales, Palencu Victoria (f.d.66, 70-72).

Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Ivanov Ivan la data de 01 mai 2024, în perioada de timp de până la orele 00:35 minute, deținând permisul de conducere cu nr. ***** din 14.03.2020, acționând intenționat, conștientizând caracterul social-periculos al acțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate şi al consecințelor care pot surveni în rezultatul acestor acțiuni, încălcând prevederile art.14 pct.2) RCR, potrivit căruia *”conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă*

mijlocul de transport în stare de ebrietate care provoacă reducerea reacţiei şi îi afectează capacitatea de conducere”, intenționat s-a urcat la volanul automobilului de model „Chrysler Voyager” cu numărul de înmatriculare ***** pe care l-a condus pe strada Dunării municipiul Cahul, fiind stopat, i-a fost propus de a fi supus testării alcoolscopice cu aparatul „Drager”, în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, la care Ivanov Ivan a refuzat categoric, încălcând pct.11) lit.j) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, potrivit căruia conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

Prima instanță a constatat în acțiunile inculpatului Ivanov Ivan săvârșirea cu intenție a faptei penale prevăzută de art.264[1] alin.(3) Cod penal, conform indicilor calificativi: *”refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei”*.

2. Avocatul Palencu Victoria *a depus cerere de recurs* în interesele inculpatului Ivanov Ivan, solicitând casarea sentinței Judecătoriei Cahul sediul central din 23 septembrie 2024 și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Ivanov Ivan, deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

În motivarea cererii de recurs avocatul Palencu Victoria invocă, că faptele imputate inculpatului sunt insuficient descrise, sunt imprecise, contradictorii şi nu sunt circumstanțiale ca mod de operare. Acțiunile, care ar fi trebuit să stea la baza învinuirii, nu sunt determinate cu suficientă precizie, clar şi concret, cu fixare riguroasă a coordonatelor spațio-temporale.

Inculpatul Ivanov Ivan nu şi-a recunoscut culpa potrivit învinuirii formulate, deoarece fapta incriminată lui nu este comisă de el, din examinarea probelor administrate. Conform probei video, ultimul şi-a exprimat acordul de a fi supusă testării la aparatul Drager, dar, din cauza că la momentul stopării şi discutării cu reprezentanții BP al IP Cahul avea necesitatea de a merge la baie (veceu), din cauza stării sănătății era în imposibilitate de a face acest lucru, fapt care l-a menționat în momentul înregistrării video. Mai mult ca atât, învinuitul Ivanov Ivan nu cunoaște limba de stat în care se discuta, şi în care îi explicau toate urmările posibile în cazul refuzului de a fi testat. Acest fapt l-a confirmat martorul Axenti Maxim. Reprezentanții nu i-au explicat inculpatului dreptul de a fi testat prin colectarea probei de sânge, în cazul respectiv Ivanov Ivan ar fi fost de acord cu această procedură. Nu a fost întocmit în scris refuzul inculpatului de a fi supus testării cu aparatul Drager.

Stabilind vinovăția, instanța de fond s-a bazat doar pe probele acuzării, trecând peste argumentele părții apărării, şi în mod arbitrar emițând o sentință de condamnare, cu atât mai mult preluând un rol activ la stabilirea vinovăției inculpatului, pe când art.8 alin.(3) Cod de procedură penală stipulează că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Prima instanță a decis asupra vinovăției inculpatului Ivanov Ivan, în lipsa unui suport probatoriu și circumstanțelor obiective, care ar exclude orice dubiu în acest sens. Astfel, urmează a fi aplicate prevederile art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, şi anume, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art.264[1] alin.(3) Cod penal. Inculpatul Ivanov Ivan folosindu-se de dreptul său procedural nu a făcut careva declarații asupra învinuirii înaintate.

Procedura de testare alcoolscopică a fost efectuată de o persoană lipsită de împuterniciri legale. În urma studierii materialelor dosarului s-a constatat, că agentul de constatare Alexandrov Dumitru, la momentul solicitării de a fi efectuată procedura de testare alcoolscopică, nu deținea împuternicirile necesare, deținând în acest sens doar un certificat de instruire, eliberat de MAI, în care se menționează că a studiat Regulamentul şi modul de folosire a mijloacelor tehnice speciale. Una din probele specificate întru confirmarea vinovăției, este copia certificatului prin care se confirmă faptul că, ultimul a studiat regulamentul cu privire la modul de testare alcoolscopică, instrucțiunile cu privire la modul de exploatare şi testare alcoolscopică Drager 6810, Drager 6820 şi Drager 7510.

La caz, au fost încălcate prevederile art.1 al Legii privind controlul şi prevenirea consumului abuziv de alcool nr.713 din 06.12.2001. Nu au fost respectate nici prevederile pct.1-3, 6, 8-9 din Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare si aparatajului medical din dotarea politiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1139 din 18.09.2003, care stabilesc modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare a aparatajului medical din dotarea poliției pentru diagnosticarea prezenței nivelului de alcoolemie, conținutului de droguri în lichidele biologice umane, în scopul eficientizării activității poliției precum şi acumulării probelor obiective referitor la contravențiile administrative şi documentării lor. Din actele normative indicate rezultă că: 1) la speța dată nu este aplicabilă Hotărârea Guvernului nr.1139 din 18.09.2003, deoarece se examinează o cauză penală şi nicidecum o cauză contravențională; 2) agentul constatator nu face parte din persoane cu instruire corespunzătoare şi atestată în modul stabilit, conform actelor normative în vigoare (art.7 al Legii nr.713 din 06.12.2001).

Cu atât mai mult că, potrivit pct.2 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009, în sensul prezentului Regulament următoarele noțiuni şi termeni semnifică: *instituție medico-sanitară abilitată* - instituție medico-sanitară publică înzestrată corespunzător, în scopul efectuării examinării medicale a stării de ebrietate şi naturii ei şi recoltării probelor biologice; *testarea alcoolscopică* - acțiunile angajatului Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic; *analiză de laborator* - investigație de laborator ce are drept scop determinarea în probele biologice a concentrației alcoolului, prezenței drogurilor şi/sau altor substanțe ce provoacă ebrietate. Conform pct.9 din Regulamentul indicat, testarea alcoolscopică se

efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (angajații Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției, lucrătorii medicali, inspectorii „controlului treziei” şi alții), instruite în modul stabilit şi cu respectarea regulilor şi normativelor sanitar-epidemiologice în vigoare în conformitate cu instrucțiunile aprobate în acest sens.

Iar, potrivit pct.4 al Ordinului Ministerului Economiei nr.104 din 08.06.2015 cu privire la aprobarea procedurii de măsurare legală PML 5-02:2015, „*măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate cu analizatorul de tip „ALCOTEST 6810”, pentru executarea măsurărilor şi înregistrărilor concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate se admite persoane cu instruire corespunzătoare şi autorizate în modul stabilit (colaboratorii de poliție, lucrătorii medicali, inspectorii „controlului treziei” şi alții), pentru exploatarea corectă a mijloacelor de măsurare utilizate la efectuarea măsurărilor în cauză, cu respectarea regulilor şi normativelor sanitar-epidemiologice în vigoare*”.

Circumstanțele relatate duc la admiterea recursului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului Ivanov Ivan.

În drept cererea de recurs mai este întemeiată și pe prevederile art.6 CEDO, art.1, 8, 281, 297, 390, 437-439, 444-449 Cod de procedură penală.

3. Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe. În termenul stabilit, nimeni din participanți nu a invocat necesitatea administrării probelor noi, astfel că instanța de recurs va verifica legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de avocatul Palencu Victoria în interesele inculpatului Ivanov Ivan.

4. Verificând materialele cauzei şi analizând în complex argumentele şi criticile invocate în recurs și în referință, Colegiul judiciar conclude asupra necesității respingerii recursului părții apărării ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței contestate, din următoarele considerente.

Potrivit art.439 Cod de procedură penală, *”(1) termenul de recurs împotriva hotărîrilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii”*.

În speță, sentința Judecătoriei Cahul sediul central a fost emisă la 23 septembrie 2024, cererea de recurs fiind depusă de către avocatul Palencu Victoria în interesele lui Ivanov Ivan la data de 24 septembrie 2024 (f.d.77, 81-104), deci fără omiterea termenului de depunere a recursului.

În conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, *”judecând recursul, instanța respinge recursul, menținînd hotărîrea atacată, dacă recursul este nefondat”*.

Potrivit art.448 Cod de procedură penală, *”(1) judecînd recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a*

oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs”.

Este de menționat faptul că conform art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, *”instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii”*, iar potrivit art.26 alin.(3) Cod de procedură penală, *”sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului”.*

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de recurs îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CEDO, în hotărârea Capean vs. Belgia din 13.01.2005 a constatat că, în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia,* ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării. Ignorarea jurisprudenței CEDO și încălcarea prevederilor art.24 și art.26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, probe noi la examinarea cauzei în instanța de recurs nu au fost administrate, dar, ținând cont de că prin depunerea recursului se contestă vinovăția, întru asigurarea principiului contradictorialității, reglementat de art.24 Cod de procedură penală, în baza art.448 Cod de procedură penală au fost verificate suplimentar probele administrate în instanța de fond, și anume:

- *procesul-verbal de constatare din 01 mai 2024*, în care s-a indicat că, la 01 mai 2024 Ivanov Ivan conducând mijlocul de transport de model „Chrysler Voyager” cu numărul de înmatriculare ***** pe strada Dunării mun.Cahul, i-a fost propus de a fi supus testări alcoolscopice, la care acesta s-a eschivat, plecând într-o direcție necunoscută, abandonând unitatea de transport (f.d.3);
- *procesul-verbal din 01.05.2024 privind constatarea faptei refuzului/eschivării de la testare)*, în care a fost menționat temeiul controlului – miros de alcool din cavitatea bucală, că Ivanov Ivan nu a comunicat despre motivul refuzului de a trece testarea și s-a deplasat într-o direcție necunoscută (f.d.6);
- *buletinul de verificare metrologică a mijlocului de măsurare analizator a concentrației de etanol în aer ”Alcotest 6820 nr.ARLB-0429 Drager” din 20.12.2023*, cu termenul de valabilitate până la 20.12.2024 (f.d.7);
- *certificatul nr.7447 din 08.11.2023*, conform căruia agentul constatator Olteanu Alexandru este admis la utilizarea aparatelor Drager 6810, Drager 6820 și Drager 7510, întru constatarea stării de ebrietate (f.d.8);
- *procesul-verbal de ridicare din 01.05.2024*, prin care de la agentul constatator Olteanu Alexandru a fost ridicat un CD-R cu patru înregistrări video, recunoscut în calitate de corp delict, prin ordonanța din 17.05.2024 (f.d.21-22, 27, 97);
- *procesul-verbal de examinare din 17.05.2024*, prin care au fost examinate înregistrările video a momentului stopării și testării inculpatului Ivanov Ivan (f.d.23-26);

- *procesul-verbal de audiere a bănuitului* Ivanov Ivan *din 21.05.2024*, prin care a refuzat să facă declarații (f.d.33);
- *declarațiile martorului Alexandrov Alexandru*, care în ședința instanței de fond a declarat că, la data de 01.05.2024 a fost implicat în serviciul de patrulare, cu colegul Olteanu Alexandru, cu automobilul de serviciu „Dacia Duster" MAI 9968. Aproximativ la orele 00:31, în mun.Cahul strada Dunării, fiind stopat mijlocul de transport „Crysler" înmatriculat în Bulgaria, în timpul controlului actelor de la Ivanov Ivan s-a simțit miros de alcool. Fiindu-i propus testul de alcoolemie, acesta a refuzat. Faptul propunerii testării a fost filmat. Ivanov nu a declarat de ce refuză să fie testat. La ora 00:31 a stopat persona, dar nu ține minte la ce oră a început filmarea, deoarece nu este un caz deosebit să-l țină minte. Cu inculpatul a discutat și în limba de stat și în limba rusă. Colegul a propus testarea, colegul a arătat aparatul Drager ca în toate cazurile. Nu ține minte dacă inculpatul a refuzat sau a declarat că vrea la veceu, nu ține minte dacă mai era în autoturism cineva, dar i se pare că era încă o persoană, însă nu ține minte dacă acea persoană a fost prezentă atunci când colegul său explica drepturile (f.d.78);
- *declarațiile martorului Olteanu Alexandru,* care în ședința instanței de fond a declarat că, pe Ivanov Ivan l-a cunoscut pe linia de serviciu. La 01.05.2024, aproximativ orele 00:30, fiind în serviciul de patrulare, de comun cu colegul Alexandrov Dumitru, cu autospeciala „Dacia Duster" MAI 9968, pe strada Dunării a observat un mijloc de transport de model „Crysler" înmatriculat în Bulgaria, l-a stopat pentru verificare, la volan fiind cetățeanul Ivanov Ivan. La solicitare Ivanov Ivan a prezentat permisul de conducere de origine Ucraina și pașaportul tehnic al mijlocului de transport. Din discuția cu ultimul s-a simțit miros de alcool, respectiv a adus aparatul Drager-6820, fiindu-i propusă testarea la alcoolemie. Ultimul din diferite pretexte se eschiva de la testare, și i s-au adus la cunoștință consecințele refuzului sau eschivării, și anume că i se va intenta un dosar penal. Constatând eschivarea inculpatului de la testare, s-au deplasat la autospeciala pentru a documenta cazul, la care Ivanov I. s-a urcat în mijlocul de transport personal, s-a deplasat în curtea blocului aproximativ 100 metri, a ieșit din mașină, încuind-o, și a fugit într-o direcție necunoscută. Ivanov Ivan a fost documentat pe eschivarea de la testare. Faptul documentării inculpatului a fost înregistrat video. Momentul deplasării unității de transport a fost fixat de registratorul video de la autospeciala, iar momentul propunerii testării – de către colegul său cu camera. În momentul când explica inculpatului despre consecințele eschivării de la testare, inculpatul nu le atrăgea atenția, vorbea la telefon și le-a spus că vrea la wc. I-a comunicat că poate merge la veceu după ce va fi testat, a vorbit cu inculpatul în limba rusă. Inculpatul în mașină mai era cu o persoană, pe care nu a documentat-o și nu a identificat-o, în momentul când i s-au explicat drepturile inculpatului, acea persoană era de față acolo. Nu ține minte dacă inculpatul a refuzat prelevarea mostrelor de sânge. Acțiunea a avut loc lângă blocul de pe strada Dunării. Ambii au fost împuterniciți să efectueze testarea, inculpatul s-a refuzat și s-a eschivat de la testare, dar mai mult s-a eschivat (f.d.79);
- *declarațiile martorului Axenti Maxim,* care în ședința instanței de fond a menționat că, îl cunoaște pe inculpat, nu sunt rude. La 31.04.2024 s-a întâlnit cu inculpatul, au jucat

fotbal, apoi au plecat și au servit un cvas, stătea într-o parte și nu au văzut cine și ce servește. În local au stat timp de o oră jumate, nu-și aduce aminte dacă Ivanov Ivan a servit alcool. Din local au plecat împreună, cu mașina lui Ivanov Ivan. În acea seară au fost stopați de colaboratorii de poliție, pe stradă, polițiștii vorbeau în limba de stat, dar Ivanov Ivan nu cunoaște limba de stat. Din câte-și amintește, inculpatului i s-a propus testarea, dar Ivanov Ivan unde a înțeles unde nu. Ulterior Ivanov Ivan le-a spus că-l doare burta, Ivanov s-a dat într-o parte și colaboratorii au crezut că el a fugit. Își amintește că, inculpatul a spus că vrea să fie testat, dar prin prelevarea mostrelor de sânge, deoarece nu are încredere în aparatul de tip Drager. Inculpatul nu se înțelegea cu polițiștii, crede că Ivanov Ivan a comunicat polițiștilor că vrea la veceu, discuția lor cu colaboratorii a durat timp de 20 minute. Nu cunoaște dacă s-au întocmit careva acte la fața locului, mașina din câte cunoaște nu a fost ridicată de la fața locului, nu ține minte dacă colaboratorii l-au preîntâmpinat pe Ivanov Ivan despre consecințele refuzului de la testare (f.d.80).

5. Potrivit art.6 CEDO, prevede că *”orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalității armelor, adică că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-şi prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu adversul”*. Dreptul la un proces echitabil este garantat ca fiind efectiv dar nu iluzoriu (c. Engel și alții vs Olanda; Ozturk vs Germania). Într-un stat de drept este necesar respectarea normelor imperative întru asigurarea unui proces penal echitabil. La art.21 din Constituție, este prevăzut că: *”orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale”*. Din conținutul normei constituționale se deduc trei principii: prezumția nevinovăției, caracterul public al procedurilor penale și posibilitatea persoanei de a utiliza toate mijloacele procedurale necesare pentru apărarea sa. De toate aceste prevederi ținându-se cont la emiterea sentinței contestate.

Verificând aspectele de drept, Colegiul judiciar constată că la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că fapta penală reținută în culpa lui Ivanov Ivan, este cea prevăzută de art.264[1] alin.(3) Cod penal, conform indicilor calificativi: *”refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei”*. Așa cum Ivanov Ivan la data de 01 mai 2024, în perioada de timp de până la orele 00:35 minute, deținând permisul de conducere cu nr. KBE 89144 din 14.03.2020, acționând intenționat, conștientizând caracterul social periculos al acțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate şi al consecințelor care pot surveni în rezultatul acestor acțiuni, încălcând prevederile art.14 pct.2) RCR potrivit căruia *”conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă mijlocul de transport în stare de ebrietate care provoacă reducerea reacției şi îi afectează capacitatea de conducere”*, intenționat s-a urcat la volanul automobilului de model „Chrysler Voyager” cu numărul de înmatriculare *****, pe care l-a condus pe strada Dunării municipiul Cahul, fiind stopat, i-a fost propusă testarea alcoolscopică cu aparatul „Drager”, în vederea stabilirii

stării de ebrietate și naturii ei, la care Ivanov Ivan a refuzat categoric, încălcând pct.11) lit.j) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, potrivit căruia conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

Colegiul judiciar menționează că, prima instanță just a conchis că, din probele administrate rezultă că fapta a avut loc şi a fost săvârșită de către Ivanov Ivan în circumstanțele descrise mai sus.

La momentul judecării cauzei şi pronunțării sentinței de către instanța de fond, acțiunile lui Ivanov Ivan corect au fost calificate în baza art.264[1] alin.(3) Cod penal, just fiind și stabilită şi individualizată pedeapsa pentru Ivanov Ivan, fără a fi admise abateri de la criteriile de individualizare a pedepsei.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond, şi care au fost corect apreciate prin prisma pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității lor, iar în ansamblu prin coroborare, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, potrivit căruia, *„fiecare probă necesită să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor”*. Cerințele legii procesual-penale fiind respectate de către instanța de fond, probele administrate au fost apreciate corect, fapt ce a dus la condamnarea lui Ivanov Ivan, pe deplin confirmându-se vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei imputate.

6. În recurs partea apărării invocă că, instanța de fond incorect a apreciat probele şi greșit a ajuns la concluzia de condamnare a lui Ivanov Ivan, solicitând achitarea inculpatului Ivanov Ivan, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Colegiul judiciar, însă notează că, la momentul judecării cauzei şi pronunțării sentinței de către instanța de fond, acțiunile lui Ivanov Ivan corect au fost calificate în baza art.264[1] alin.(3) Cod penal, aceste împrejurări fiind constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond, şi care au fost corect apreciate prin prisma pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității lor, iar în ansamblu prin coroborare, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală. Cerințele date ale legii procesual penale fiind respectate de către instanța de fond, probele administrate pe dosar au fost apreciate corect, fapt ce a dus la condamnarea lui Ivanov Ivan, pe deplin confirmându-se vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei imputate.

Conform procesului-verbal de constatare din 01 mai 2024, se desprinde că, la data de 01 mai 2024 Ivanov Ivan conducând mijlocul de transport de model „Chrysler Voyager” cu numărul de înmatriculare ***** pe strada Dunării mun.Cahul, i-a fost propus de a fi supus testări alcoolscopice, la care acesta a refuzat tacit, apoi s-a eschivat, plecând într-o direcție necunoscută, abandonând unitatea de transport (f.d.3). Iar din p*rocesul-verbal privind constatarea refuzului/eschivării de la testare din 01.05.2024* rezultă că, temeiul controlului și necesității supunerii testării cu aparatul Drager, a constituit mirosul de alcool din cavitatea bucală (f.d.6).

Astfel, chiar dacă partea apărării invocă că Ivanov Ivan nu a refuzat de a fi supus testării, și că ar fi fost o neînțelegere între colaboratorii de poliție, care vorbeau cu inculpatul în limba de stat, pe care Ivanov Ivan nu o înțelege, materialele cauzei denotă contrariul. Or, din înregistrările video examinate, potrivit procesului-verbal de examinare din 17.05.2024, se confirmă momentul stopării și încercării de a-l supune testării cu aparatul Drager pe Ivanov Ivan, cu care colaboratorii de poliție comunicau în limba rusă, dar nu limba de stat, cum se invocă de recurent. Și, fiind întrebat de câteva ori dacă acceptă ori refuză să fie supus testării, Ivanov Ivan ferm a menționat că refuză, chiar dacă i s-au explicat consecințele refuzului, în limba vorbită de inculpat (f.d.21-27, 97).

Mai mult ca atât, în cursul urmăririi penale, fiind întocmit procesul-verbal de audiere a bănuitului din 21 mai 2024, Ivanov Ivan a menționat că refuză să facă declarații (f.d.33). Deci, nici la urmărirea penală nu a declarat că el nu ar fi refuzat testarea alcoolscopică, că nu ar fi înțeles ce vorbeau polițiștii în limba de stat pe care nu o înțelege, versiunea dată a apărut abia în cursul examinării cauzei, fiind tratată de instanța de recurs ca o poziție de apărare luată de inculpat, ceea ce este un drept a acestuia. În opinia părții apărării, materialele cauzei nu demonstrează vinovăția lui Ivanov Ivan de săvârșirea faptei imputate, iar în urma examinării cauzei în recurs, a fost stabilit contrariul.

Colegiul judiciar menționează că, chiar dacă inculpatul nu recunoaște vinovăția de săvârșirea infracțiunii imputate, probatoriul cauzei demonstrează incontestabil săvârșirea de către inculpatul Ivanov Ivan a infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(3) Cod penal, fiind demonstrată realizarea de către ultimul a componenței infracțiunii incriminate. Vinovăția inculpatului Ivanov Ivan se confirmă și prin declarațiile martorilor Alexandrov Alexandru și Olteanu Alexandru, care coroborează și se completează cu cumulul de probe existente la dosar, inclusiv și cu cele patru înregistrări video (f.d.78-79, 97). Chiar dacă partea apărării face trimitere la declarațiile martorului Axenti Maxim, Colegiul judiciar nu poate trece cu vederea faptul că, cele menționate de acesta contravin înregistrărilor video, din care reiese că polițiștii discutau cu Ivanov Ivan în limba rusă, dar nu în limba de stat, cum invocă martorul dat. În limba de stat s-au dus discuții cu Axenti Maxim, care se implica în comunicarea colaboratorilor de poliție cu Ivanov Ivan.

Este de menționat că, potrivit art.93 Cod de procedură penală *”(1) probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, victimei, părţii vătămate, părţii civile, părţii civilmente responsabile, martorului, specialistului, expertului; 2) raportul de expertiză judiciară; 3) corpurile delicte; 4) procesele-verbale privind acţiunile de urmărire penală şi ale cercetării judecătoreşti; 5) documentele (inclusiv cele oficiale); 6) înregistrările audio sau video, fotografiile; 7) constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale; 8) actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigaţii şi anexele la ele,*

inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările şi altele; 9) procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigaţiilor financiare paralele şi procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activităţii de întreprinzător, emisă conform prevederilor art.276[1] dacă nu a fost expusă într-un proces-verbal de control; 10) procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activităţii de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislaţiei speciale în vigoare. (3) Elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobîndite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, organul care exercită activitate specială de investigaţii, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod. (4) Datele de fapt obţinute prin activitatea specială de investigaţii pot fi admise ca probe numai în cazurile în care ele au fost administrate în cadrul urmăririi penale şi verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute la alin.(2), în conformitate cu prevederile legii procesuale, cu respectarea drepturilor şi libertăţilor persoanei sau cu restricţia unor drepturi şi libertăţi autorizată de către instanţa de judecată. (5) Datele de fapt obţinute de către echipele comune internaţionale de efectuare a urmăririi penale pot fi admise ca probe numai în cazul în care au fost administrate prin intermediul mijloacelor de probă prevăzute la alin.(2)”.

La art.94 Cod de procedură penală este stipulat că *”(1) în procesul penal nu pot fi admise ca probe şi, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanţa de judecată şi nu pot fi puse la baza sentinţei sau a altor hotărîri judecătoreşti datele care au fost obţinute: 1) prin aplicarea violenţei, ameninţărilor sau a altor mijloace de constrîngere, prin violarea drepturilor şi libertăţilor persoanei; 2) prin încălcarea dreptului la apărare al bănuitului, învinuitului, inculpatului, părţii vătămate, martorului; 3) prin încălcarea dreptului la interpret, traducător al participanţilor la proces; 4) de o persoană care nu are dreptul să efectueze acţiuni procesuale în cauza penală, cu excepţia organelor de control şi altor părţi în proces prevăzute la art.93 alin.(3); 5) de o persoană care evident ştie că intră sub incidenţa de recuzare; 6) dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în şedinţa de judecată; 7) prin utilizarea metodelor ce contravin prevederilor ştiinţifice; 8) cu încălcări esenţiale de către organul de urmărire penală a dispoziţiilor prezentului cod; 9) fără a fi cercetate, în modul stabilit, în şedinţa de judecată; 10) de la o persoană care nu poate recunoaşte documentul sau obiectul respectiv, nu poate confirma veridicitatea, proveniența lui sau circumstanţele primirii acestuia; 11) prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la savîrşirea infracţiunii; 12) prin promisiunea sau acordarea unui avantaj nepermis de lege. (2) Constituie încălcare esenţială a dispoziţiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanţilor la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influenţat sau a putut influenţa autenticitatea informaţiei obţinute, a documentului sau a obiectului. (3) Datele administrate cu încălcările menţionate la alin.(1) pot fi utilizate ca probe care confirmă faptul încălcărilor respective şi vinovăţia persoanelor care le-au admis. (4) Plîngerile*

depuse în cursul procesului şi hotărîrile procesuale adoptate nu constituie probe ale vreunor circumstanţe care au importanţă în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost depusă o plîngere şi a fost adoptată o hotărîre. (5) Prevederile alin.(1)-(4) se aplică în mod corespunzător şi probelor obținute în temeiul probelor menționate la alin.(1)-(4), cu excepția cazului în care probele derivate se bazează pe o sursă independentă sau ar fi fost descoperite inevitabil”.

În speță nu au fost stabilite cazuri prevăzute de art.94 Cod de procedură penală, care ar duce la excluderea probelor din cauza penală.

Mai mult ca atât, materialele cauzei denotă faptul că martorii Alexandrov Alexandru și Olteanu Alexandru au comunicat că, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu la data 01.05.2024 aproximativ la ora 00:30, în mun.Cahul, pe str.Dunării au stopat mijlocul de transport, la volanul căruia se afla Ivanov Ivan și, în timpul discuției cu acesta, s-a simțit miros specific de alcool și fiindu-i propus să fie supus testării cu aparatul Drager acesta a refuzat (f.d.3, 6-8, 22-27, 78-79, 97).

Probele respective, apreciate din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, cât și toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, demonstrează incontestabil săvârșirea de către inculpatul Ivanov Ivan a infracțiunii incriminate. Or, toate probele invocate supra demonstrează că inculpatul a refuzat de a fi supus testării, și chiar dacă a invocat inculpatul că refuzul s-a datorat încrederii în aparatul Drager, este de menționat că alegațiile părții apărării nu pot fi reținute ca întemeiate, or, aceste declarații sunt combătute prin probele anexat la dosar, inclusiv declarațiile martorilor Alexandrov Alexandru și Olteanu Alexandru, aceștia au fost audiați sub jurământ, cu participarea avocatului, și nu au fost combătute declarațiile acestora. Martorii respectivi au relatat despre documentarea cazului și au menționat că, persoana stopată era Ivanov Ivan, au relatat procedura de stopare și că, inculpatului i s-a propus de a trece testarea alcoolscopică, dar acesta a refuzat categoric, nefiind date declarații contradictorii, ci din contra declarațiile acestora coroborează și se completează cu probatoriu existent, inclusiv cu înregistrările video.

7. La fel, nu poate fi reținut argumentul recursului, precum că Ivanov Ivan nu a înțeles cerințele colaboratorilor de poliție, fiind vorbitor de limbă rusă, or martorii Alexandrov Alexandru și Olteanu Alexandru au menționat că au conversat cu inculpat în limba rusă, fapt desprins și din înregistrările video. Acestuia i s-a propus în limba rusă să treacă testarea alcoolscopică, fiindu-i explicate inclusiv drepturile și obligațiile, consecințele refuzului de la testare. Cu atât mai mult că Ivanov Ivan nici nu a negat faptul refuzului de a fi supus testării cu aparatul Drager, a invocă doar că a refuzat din motiv că nu avea încredere în aparatul Drager. Din înregistrările video nu reiese că Ivanov Ivan ar fi solicitat prelevarea mostrelor de sânge. Acestuia fiindu-i explicate consecințele refuzului și fiind întrebat de câteva ori dacă acceptă sau refuză, el a menționat ferm că refuză, deoarece vrea la wc, și continua să privească ecranul unui telefon, inculpatul nu manifesta interes față de cele ce i se comunică, nici de consecințele refuzului, doar a indicat că refuză să fie supus testării.

În cazul în care inculpatul Ivanov Ivan ar fi avut dubii cu privire la funcționalitatea aparatului Drager, poziția dată putea fi probată prin trecerea testării alcoolscopice cu aparatul Drager, și apoi, în caz că nu era de acord cu rezultatul testării, era în drept să-l conteste prin solicitarea examinării medicale cu prelevarea probelor biologice.

Așa cum, potrivit pct.6) al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, persoana testată alcoolscopic, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009 *”examinării medicale se supun următoarele categorii de persoane: a) persoanele la care în urma testării alcoolscopice s-a constatat o concentrație de alcool în aerul expirat, corespunzătoare stării de ebrietate cu grad avansat de alcoolemie; b) persoanele bănuite de comiterea infracțiunilor sub influența alcoolului, drogurilor şi altor substanțe ce provoacă ebrietate, la decizia lucrătorului organului de drept; c) conducătorii de vehicule şi alți participanți la trafic, care au fost implicați într-un accident rutier soldat cu traumatizarea sau decesul persoanelor; d) persoanele bănuite de consum de alcool, consum de droguri şi de alte substanțe ce provoacă ebrietate, care încalcă ordinea publică şi/sau care manifestă comportament agresiv şi violent, care refuză testarea alcoolscopică. e) persoanele care nu sînt de acord cu rezultatul testării alcoolscopice sau contestă rezultatul acesteia; f) persoanele ce se adresează de sine stătător”*.

Iar, potrivit pct.13) din același Regulament, *”persoana testată alcoolscopic, care nu este de acord cu procedura testării, funcționarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoțită de angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției la cea mai apropiată instituție medicală abilitată, dar nu mai tîrziu de 2 ore după testarea alcoolscopică”*.

Astfel, ținând cont de prevederile Regulamentului dat, se reține că la data de 01.05.2024 inculpatul Ivanov Ivan nu s-a plasat la niciuna din situațiile, care ar impune necesitatea examinării medicale obligatorii. Or, sunt în drept să conteste rezultatul testării alcoolscopice persoanele, care nu sunt de acord cu procedura testării alcoolscopice sau contestă rezultatul acesteia. La caz Ivanov Ivan a refuzat testarea alcoolscopică, fără a indica obiecții asupra funcționării aparatului sau procedurii de testare, fiind preîntâmpinat de consecințele refuzului. Iar, în astfel de circumstanțe, angajatul poliției nu era obligat să-l conducă la unitatea medicală pentru examinarea medicală.

În circumstanțele expuse, Colegiul judiciar atestă că Ivanov Ivan, fiind stopat pe drumul public – strada Dunării din municipiul Cahul, și fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, la solicitarea angajaților poliției de a se supune procedurii de testare în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, fiindu-i explicate urmările refuzului, categoric a refuzat.

Conform pct.11 lit.j) al Regulamentului circulației rutiere al Republicii Moldova, *„conducătorul de vehicul, este obligat să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor*

biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”.

Netemeinic este și argumentul recursului, precum că instanța de fond eronat a luat în calcul declarațiile colaboratorilor de poliție și actele întocmite de aceștia, invocând că s-au întocmit cu încălcarea normelor procesual-penale, și că martorii-polițiști nu pot face declarații inconvenabile organului de urmărire penală. În acest sens, este de menționat că, martorii Alexandrov Alexandru și Olteanu Alexandru au dat declarații fiind avertizați de răspunderea ce o poartă în baza art.312 Cod penal, aceste declarații sunt concludente, pertinente și coroborează cu probele din dosar, prin care se demonstrează în totalmente vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate.

Potrivit art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, *„concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrşirea infracțiunii nu pot fi întemeiate de presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii ce nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului”*, iar în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2), (3) Codul de procedură penală *”procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății şi statului de infracțiuni precum şi protejarea persoanei şi societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetare a infracțiunilor presupuse sau săvîrşite, astfel ca orice persoană care a săvîrşit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată. Organele de urmărire penală şi instanțele judecătoreşti în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată”.* Prevederi pe care instanța de recurs pune accent la examinarea cauzei date, și notează că, corect instanța de fond a stabilit că Ivanov Ivan este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(3) Cod penal, așa cum materialele acumulate demonstrează că fapta infracțională a avut loc și a fost săvârșită de către Ivanov Ivan în circumstanțele descrise supra.

8. Neîntemeiate sunt afirmațiile părții apărării referitor la faptul că, la momentul solicitării de a fi efectuată procedura de testare, inspectorii de patrulare nu au trecut cursuri de control al treziei și nu aveau dreptul de a supune șoferii la astfel de control; ei nu au respectat procedura de efectuare a testului la alcoolemie. Materialele cauzei denotă contrariul.

Certificatul eliberat de Inspectoratul General al Poliției indică că, Olteanu Alexandru a studiat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției, precum şi că este admis la utilizarea testării alcoolscopice cu „Drager 6810”, „Drager 6820” și „Drager 7510” în procesul de depistare și documentare a cazurilor de depășire a vitezei stabilite și constatarea stării de ebrietate (f.d.8).

Pct.2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009, indică că *„testarea alcoolscopică – <u>acțiunile</u>*

angajatului Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic”.

Pct.9 din același Regulament prevede că, *„testarea alcoolscopică se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției, lucrătorii medicali, inspectorii „controlului treziei” şi alții), instruite în modul stabilit şi cu respectarea regulilor şi normativelor sanitar-epidemiologice în vigoare în conformitate cu instrucțiunile aprobate în acest sens”.*

În baza Ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.45 din 19.02.2010 „despre aprobarea Regulamentului cu privire la organizarea şi desfășurarea activității de supraveghere a traficului rutier şi Instrucțiunilor de utilizare a mijloacelor tehnice”, angajații poliției rutiere sunt antrenați în activitatea de supraveghere a traficului rutier, având dreptul de a constata fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, iar acțiunile de constatare cuprind în mod obligatoriu efectuarea testării alcoolscopice.

În Ordinele Ministerului Afacerilor Interne nr.22 din 18.01.2019 cu privire la aprobarea procedurii de măsurare legală PML 5-06:2018 „Măsurarea concentrației de etanol în aerul expirat de persoanele testate, cu analizorul concentrației de etanol în aerul expirat de tip Drager Alcotest 7510”; nr.23 din 18.01.2019 cu privire la aprobarea procedurii de măsurare legală PML 5-05:2018 „Măsurarea concentrației de etanol în aerul expirat de persoanele testate, cu analizorul concentrației de etanol în aerul expirat de tip Drager Alcotest 6820”, este specificat că, accesul la analizor este permis doar persoanelor instruite, ce dețin Certificat de competență, emis de persoanele responsabile, atestate în calitate de formatori de către reprezentantul oficial al producătorului analizorului. Atestarea operatorilor se efectuează anual în baza instrucțiunii de utilizare a analizorului, a prezentului document normativ, precum şi în baza aplicațiilor practice cu acesta. Conducătorul/șeful subdiviziunii, din care face parte formatorul, eliberează fiecărui operator instruit, în baza unui test susținut de acesta, Certificat de competență de model stabilit. Operatorii care execută măsurările şi înregistrările concentrației de etanol în aerul expirat sunt instruiți în modul stabilit şi respectă cerințele prevăzute de Hotărârea Guvernului nr.1139/2003.

Din dispozițiile Ordinului enunțat rezultă, că certificatul cu privire la instruirea angajatului se eliberează de către entitatea în cadrul căruia angajatul a fost instruit, și nu de Instituția Medico-Sanitară Publică ”Dispensarul Republican de Narcologie”, după cum afirmă partea apărării.

Prevederile legale citate atestă că, angajații Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției care au fost instruiți pentru a face testarea alcoolscopică cu aparate de tip ”Drager”, sunt persoane abilitate în acest scop, deținând în acest sens si certificatul de competență.

Astfel, partea apărării interpretează eronat prevederile Regulamentului cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare şi aparatajului medical din dotarea poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1139/2003. Or, în Ordinul Ministerului Afacerilor Interne este expres specificat, că persoane abilitate cu dreptul de a efectua măsurări în procesul efectuării testării alcoolscopice trebuie să țină cont și să respecte Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare şi aparatajului medical din dotarea poliție. Din aspectul prevederilor legii procesuale, actele de constatare realizate de agentul constatator în privința lui Ivanov Ivan își au forța lor probantă și urmează a fi administrate și prin prisma prevederilor art.6 pct.1[1]) Cod de procedură penală: *„act de constatare – document prin care organul de constatare consemnează orice acțiune premergătoare urmăririi penale în vederea stabilirii şi confirmării bănuielilor rezonabile că a fost săvîrşită o infracțiune*; art. 93 alin. (3) Cod de procedură penală: *elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobîndite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod*; art. 273 alin. (2) Cod de procedură penală: *organele de constatare menționate la alin.(1)* (inclusiv poliția) *au dreptul, în condițiile prezentului cod, să rețină făptuitorul, să ridice corpurile delicte, să solicite informațiile şi documentele necesare pentru constatarea infracțiunii, să citeze persoane şi să obțină de la ele declarații, să dispună efectuarea constatărilor tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, să procedeze la evaluarea pagubei şi* ***să efectueze orice alte acțiuni care nu suferă amînare, cu întocmirea proceselor-verbale, în condițiile prevăzute de art.260–261 din prezentul cod, în care se vor consemna acțiunile efectuate şi circumstanțele constatate. Actele de constatare întocmite de aceste organe constituie mijloace de probă.***

În conformitate cu art.1 din Legea privind controlul şi prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri şi de alte substanțe psihotrope nr.713 din 06.12.2001, „***controlul treziei*** *- acțiuni şi procedee* ***cu caracter medical*** *efectuate în scopul prevenirii şi evitării conducerii mijloacelor de transport de către conducătorii auto în stare de ebrietate sau în urma agravării sănătății acestora;* ***inspector al controlului treziei - persoană instruită în ceea ce privește modul de efectuare a controlului treziei*** *şi învestită cu acest drept;* ***testare alcoolscopică*** *– acțiuni ale lucrătorului de poliție sau ale unei alte persoane abilitate, instruită în mod corespunzător de către instituția medicală competentă, orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat de persoana testată, fără a stabili starea de ebrietate și natura ei, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic.*

Conform art.7 alin.(2),(4),(7) din Legea nr.713 din 06.12.2001 *„Instituția Medico-Sanitară Publică Dispensarul Republican de Narcologie va pregăti contra plată inspectori ai controlului treziei.* (4) *Starea de ebrietate a conducătorilor mijloacelor de transport se confirmă în urma examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, inclusiv testarea.* (7) ***Pentru constatarea faptului conducerii mijlocului de***

transport sub influența alcoolului, colaboratorul poliției rutiere va efectua testarea alcoolscopică*”.*

În continuare, se reține că Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, este elaborat în scopul implementării în practică a Legii nr.713/2001, și stabilește expres temeiurile pentru efectuarea testării alcoolscopice, precum și persoanele care se supun testării alcoolscopice, acestea fiind doar conducătorii de vehicule. Astfel, pct. 2 al acestui Regulament indică, că „*testarea alcoolscopică – **acțiunile angajatului Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției sau altei persoane abilitate**, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic”.*

Pct.9 din același Regulament prevede că, *„testarea alcoolscopică se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (**angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției, lucrătorii medicali, inspectorii „Controlului treziei” şi alții**), instruite în modul stabilit şi cu respectarea regulilor şi normativelor sanitar-epidemiologice în vigoare în conformitate cu instrucțiunile aprobate în acest sens”.*

Colegiul judiciar notează că, prevederile art.7 alin.(2) din Legea nr.713 din 06.12.2001 privind controlul şi prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri şi de alte substanțe psihotrope, la care face trimitere partea apărării, nu sunt aplicabile speței. Așadar, art.7 alin.(2) din Legea nr.713/2001 stipulează că Instituția Medico-Sanitară Publică Dispensarul Republican de Narcologie va pregăti contra plată inspectori ai controlului treziei.

Totodată, inspector al controlului treziei este persoană instruită în ceea ce privește modul de efectuare a controlului treziei şi învestită cu acest drept. Procedura de control a treziei presupune - acțiuni şi procedee cu caracter medical efectuate în scopul prevenirii şi evitării conducerii mijloacelor de transport de către conducătorii auto în stare de ebrietate sau în urma agravării sănătății acestora.

Pe când art.7 alin.(7) din Legea nr.713/2001 indică că, pentru constatarea faptului conducerii mijlocului de transport sub influența alcoolului, colaboratorul poliției rutiere va efectua testarea alcoolscopică.

Din normele citate se desprinde, că activitatea inspectorului controlului treziei nu ține de testarea alcoolscopică a conducătorilor auto deja aflați în trafic, ci efectuează un control medical al conducătorilor auto până la admiterea acestora în trafic, în scopul prevenirii şi evitării conducerii mijloacelor de transport în stare de ebrietate sau cu o stare de sănătate inadmisibilă. În competența colaboratorilor poliției rutiere este atribuită doar constatarea faptului conducerii mijlocului de transport sub influența alcoolului, efectuată cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic – competență diferită de cea a efectuării controlului medical.

În același context, Colegiul judiciar va face trimitere la Hotărârea Guvernului nr.290 din 14.03.2016 pentru aprobarea Regulamentului privind modul de organizare şi efectuare a controlului treziei, elaborat în temeiul Legii nr.713 din 06.12.2001, care prevede că *operatorii de transport rutier/întreprinderile care efectuează operațiuni de transport rutier vor asigura efectuarea controlului treziei în modul stabilit de Regulamentul sus-menționat.* Conform pct.3) din Regulamentul enunțat *„controlul treziei constituie un complex de acțiuni şi procedee cu caracter medical, efectuate în scopul prevenirii şi evitării conducerii mijloacelor de transport de către conducătorii de vehicule în stare de ebrietate sau cu probleme de sănătate*".

Referitor la modul de organizare și efectuare a controlului treziei este indicat că, *„4) controlul treziei se efectuează în mod obligatoriu în toate unitățile (persoane juridice), indiferent de forma juridică de organizare, care dețin mijloace de transport de călători şi/sau de mărfuri periculoase şi explozive, nu mai rar de o dată la 12 ore de muncă, cu excepția conducătorilor auto care activează pe rutele internaţionale, aceştia fiind supuşi controlului medical cu cel mult 3 ore pînă la plecarea în cursă. În celelalte unităţi care dețin mijloace de transport, efectuarea controlului treziei este recomandabilă şi ține de decizia conducătorului unității (persoanei juridice).5) Înainte de a începe operațiunea de transport rutier în baza unei foi de parcurs noi, conducătorul auto va fi supus controlului medical. Foaia de parcurs este valabilă cel mult 36 de ore de la ora efectuării controlului medical, cu excepția operațiunii de transport rutier în trafic internațional, pentru care valabilitatea foii de parcurs acoperă cursa tur-retur. 6) Controlul treziei este asigurat de inspectorul controlului treziei, care posedă studii medii şi a fost instruit în conformitate cu Programul de instruire a inspectorilor controlului treziei, prevăzut în anexa nr.1 la prezentul Regulament. Inspectorul controlului treziei poate cumula şi alte funcții de muncă. 7). Instruirea inspectorului controlului treziei se efectuează o dată la 5 ani de către IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, la solicitarea personală a inspectorului sau la solicitarea operatorilor de transport rutier/întreprinderilor care efectuează operațiuni de transport rutier, în bază de contract. 8) Instituțiile medico-sanitare asigură efectuarea controlului treziei prin intermediul unei persoane responsabile, desemnate prin ordinul conducătorului din rîndul lucrătorilor medicali, fiind instruită de către medicul narcolog din teritoriu"*.

Din prevederile date rezultă o competență calitativ diferită a inspectorului controlului treziei față de cea a colaboratorului poliției abilitat cu dreptul de testare alcoolscopică precum și faptul că pentru a obține o astfel de competență colaboratorul de poliție nu este necesar a fi instruit la o instituție medico-sanitară, această condiție este validă doar pentru inspectorul controlului treziei, care urmează a fi instruit de IMSP "Dispensarul Republican de Narcologie".

Prin urmare, procedura testării alcoolscopice precum și persoanele care sunt abilitate cu dreptul de a efectua testarea alcoolscopică este guvernată de Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009.

În circumstanțele expuse supra se constată netemeinicia argumentelor părții apărării, precum că inspectorii de patrulare nu au trecut cursuri de control al treziei și nu aveau împuterniciri de a realiza procedura testării. Or, conform normelor citate supra rezultă că, constatarea faptului conducerii mijlocului de transport sub influența alcoolului, colaboratorul poliției rutiere va efectua testarea alcoolscopică. Cu atât mai mult că, conform certificatului din 22.01.2021, rezultă că Olteanu Alexandru este admis la utilizarea inclusiv a aparatului Drager 6810, Drager 6820 și Drager 7510 întru constatarea stării de ebrietate (f.d.8).

Deci, argumentele părții apărării sunt combătute prin cumulul de probe existente la dosar și sunt tratate aceste alegații de către instanța de recurs ca o poziție de apărare a inculpatului, ceea ce este un drept a acestuia.

9. Obligația inculpatului Ivanov Ivan ca și conducător al unității de transport aflat în trafic de a accepta testarea alcoolscopică reiese din dispozițiile art.33 alin.(3) lit.c) al Legii privind siguranța traficului rutier, și pct.11 lit.j) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit cărora conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat şi a examenului medical de recoltare a probelor biologice, în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

În circumstanțele expuse Colegiul judiciar notează că, este neîntemeiat argumentul recursului, precum că instanța de fond a adoptat soluția de condamnare a lui Ivanov Ivan contrar circumstanțelor de fapt constatate în ședința instanței de fond, cu aplicarea eronată a normelor de drept material. Declarativ fiind și argumentul recursului că, prima instanță a dat apreciere eronată faptei prejudiciabile săvârșite în raport cu semnele componenței infracțiunii imputate lui Ivanov Ivan în lipsa unui suport probatoriu. Fiind nefondate concluziile primei instanțe referitor la calificarea faptei inculpatului în baza articolului art.264[1] alin.(3) Cod penal, starea de fapt şi de drept stabilită prin sentință, nefiind în concordanță cu probele administrate în cauză. Argumente ale recursului care contravin materialelor cauzei și situației de fapt și de drept, stabilite corect de instanța de fond, just conchizând că, Ivanov Ivan este vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.264[1] alin.(3) Cod penal așa cum, prin materialele acumulate, rezultă că a fost demonstrat faptul săvârșirii de către inculpat anume a acestei infracțiuni.

Toate cele menționate supra demonstrează faptul că, corect prima instanță a conchis că, acțiunile lui Ivanov Ivan au dus la săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.264[1] alin.(3) Cod penal, așa cum a fost demonstrat faptul conducerii mijlocului de transport de către Ivanov Ivan și, fiind stopat de colaboratorii de poliție și suspectat de conducerea în stare de ebrietate, i s-a propus testarea alcoolscopică cu dispozitivul “DRAGER”, însă inculpatul a refuzat categoric.

10. Infracțiunea săvârșită de Ivanov Ivan, conform prevederilor art.16 alin.(2) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, pentru care legea penală prevede în

calitate de pedeapsă muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Totodată, instanța de recurs reține și faptul că, potrivit art.61 Cod penal, scopul pedepsei penal este restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către acesta, cât și de către alte persoane. Mai mult ca atât, este de notat că în conformitate cu art.75 Cod penal, individualizarea judiciară a pedepsei este realizată de către instanța de judecată și constă în stabilirea și aplicarea pedepsei prevăzute de sancțiune, pentru infracțiunea săvârșită, în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea infractorului, de împrejurările concrete în care s-a comis infracțiunea.

Pedeapsa stabilită de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legală, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp trebuie să fie și justă, adică să se respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului. În același timp, trebuie să fie respectată prevederea art.61 Cod penal, conform căruia, pedeapsa care se aplică urmează să-și atingă scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane. Mai mult ca atât, la stabilirea pedepsei instanța de fond a pus accent și pe prevederile art.2 alin.(2) din Codul penal, în care este stipulat că *„legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni”*.

Astfel, ținând cont de cele menționate, la stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont și de personalitatea inculpatului, care nu prima dată este în conflict cu legea, anterior acesta fiind atras la răspundere penală și contravențională, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru (f.d.35-42), cât și faptul că infracțiunea comisă face parte din categoria celor ușoare. La fel, s-a pus accent și pe faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice, nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, dar să ducă la realizarea scopului prevăzut de art.61 Cod penal.

Raționamentul de aplicare a pedepsei penale are la origine persoana şi comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei, față de cele comise, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita infractorului.

Cât privește pedeapsa stabilită inculpatului, colegiul judiciar reține că, instanța de judecată a acordat deplină eficiență și prevederilor art.61 și 75 Cod penal, ținându-se cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de persoana celui vinovat, de restabilirea echității sociale, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, cât și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Astfel, se desprinde că la stabilirea pedepsei instanța de fond a pus accent pe personalitatea inculpatului, de condițiile vieții familiei lui, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării

acestuia, că infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria celor ușoare, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, corect stabilind că, este posibilă stabilirea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Circumstanțe, din care rezultă că, în privința inculpatului a fost aplicată o pedeapsă corectă, echitabilă și legală. Această concluzie fiind întemeiată pe prevederile legislației naționale și cele internaționale, cu acordarea eficienței prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsă care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, cât și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Or, restabilirea echității sociale reprezintă o valoare supremă în societate și este garantată de art.1 alin.(3) din Constituția Republicii Moldova.

Colegiul judiciar notează că, împrejurările indicate supra denotă în mod concludent că recursul declarat urmează a fi respins ca fiind nefondat și sentința contestată urmează a fi menținută fără modificări așa cum, examinând cauza în ordine de recurs, se desprinde respectarea în totalitate a normelor drept de către instanța de fond la adoptarea soluției de condamnare și aplicare a unei pedepse corecte, echitabile şi legale în privința lui Ivanov Ivan.

Călăuzindu-se de prevederile art.417- 418, 447 - 448, 449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul judiciar –

D E C I D E :

Se respinge ca fiind nefondat recursul ordinar declarat de avocatul Palencu Victoria în interesele inculpatului Ivanov Ivan.

Se menține sentința Judecătoriei Cahul sediul central din 23 septembrie 2024, prin care Ivanov Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută art.264[1] alin.(3) Cod penal și condamnat la pedeapsa 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele ședinței, judecător	Natalia Bondarenco
Judecătorii:	Serghei Pilipenco
	Vitalie Movilă